

روز خجسته کارگر و آزادی بیان

کارگران جهان، بنا به یک سنت مبارزاتی روز اول ماه مه، به خیابان ها می آیند تا همبستگی خود را در برابر فرادستان جامعه به نمایش بگذارند و به بی عدالتی و ستمی که بر آنان روا می رود اعتراض کنند.

این حق جهانی اعتراض و سخن گفتن، به دنبال سال های طولانی مبارزه به دست آمده و اکنون به ناچار از سوی بسیاری از مستبدان جهان نیز پذیرفته شده است.

اما در جمهوری اسلامی، کارگران نه تنها نمی توانند مانند دیگر کارگران جهان، در روز اول ماه مه در خیابان ها دست به اعتراض بزنند و خواستار حقوق شان شوند؛ بلکه حتی اگر مخفیانه گردهمایی کنند نیز مورد هجوم نیروهای سرکوب قرار می گیرند و خطرات بسیاری تهدیدشان می کند.

به ویژه در سال های اخیر، کارگران مبارز بسیاری فقط به خاطر برگزاری مراسم اول ماه مه و دفاع از حقوق خود دچار زندان، شکنجه و محکومیت های حبس دراز مدت شده اند. و اکنون جمهوری اسلامی، درست در آستانه روز کارگر، اقدام به محکومیت یکی از نمایندگان کارگری کرده که این محکومیت در نوع خود بی نظیر است:

رضا شهابی، کارگری که در دفاع از حقوق کارگران سخن گفته و دست به اعتراض زده، فقط به خاطر سخن گفتن، به شش سال زندان و «پنج سال خاموشی» محکوم شده است.

جدا از دیگر احکام غیرانسانی جمهوری اسلامی، محکومیت عجیب و بی نظیر «پنج سال خاموشی» تاکنون در هیچ جای دنیا سابقه نداشته و به عنوان نقض آشکار «حق سخن گفتن» که یک حق مسلم انسانی است به شمار می آید. «پنج سال خاموشی» نشان می دهد که هسته اصلی وحشت جمهوری اسلامی از کجا سرچشمه می گیرد. «پنج سال خاموشی» قانونی شدن و رسمیت یافتن آشکار خفقان و بریدن زبان در جمهوری منحوس اسلامی است.

باید در برابر این حکم بی نظیر به وسیع ترین شکل دست به اعتراض زد و این سند رسمی سرکوب را که قانونی کردن خفقان و خلاف تمامی دست آوردهای زندگی بشری است در پیشگاه مردم جهان افشا کرد.

«کانون نویسندگان ایران در تبعید»، روز خجسته کارگر را به همه کارگران و مردم آزادی خواه جهان تبریک می گوید و بنا به آرمان همیشگی خود، در دفاع از آزادی اندیشه و بیان با صدای بلند به این ستم آشکار برای بریدن صدای کارگران اعتراض می کند.